HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

3 mai 2012*

„Recurs — FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei — Ajutor pentru producția de ulei de măsline”

În cauza C-24/11 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 14 ianuarie 2011,

Regatul Spaniei, reprezentat de M. Muñoz Pérez, în calitate de agent,

recurent,

cealaltă parte în proces fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de F. Jimeno Fernández, în calitate de agent,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, domnul J. Malenovský, doamna R. Silva de Lapuerta și domnii G. Arestis (raportor) și D. Šváby, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 26 octombrie 2011,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 15 decembrie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Regatul Spaniei solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 12 noiembrie 2010, Spania/Comisia (T-113/08, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a respins acțiunea având ca obiect anularea parțială a Deciziei 2008/68/CE a Comisiei din 20 decembrie 2007 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de

* Limba de procedură: spaniola.

statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare (JO 2008, L 18, p. 12, denumită în continuare „decizia în litigiu”) în măsura în care privește anumite cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei în sectorul uleiului de măsline și al culturilor arabile.

Cadrul juridic

Reglementarea privind finanțarea politicii agricole comune

2 Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 94, p. 13), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1287/95 al Consiliului din 22 mai 1995 (JO L 125, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul nr. 729/70”), a instituit normele generale aplicabile finanțării politicii agricole comune. Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103) a înlocuit Regulamentul nr. 729/70 în privința cheltuielilor efectuate începând cu 1 ianuarie 2000.

3 Potrivit articolului 1 alineatul (2) litera (b) și articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 729/70, precum și articolului 1 alineatul (2) litera (b) și articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1258/1999, secțiunea Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA) finanțează, în cadrul organizării comune a piețelor agricole, intervențiile menite să stabilizeze aceste piețe, efectuate în conformitate cu normele comunitare.

4 Potrivit articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70 și articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999, Comisia decide asupra cheltuielilor care urmează să fie excluse de la finanțarea comunitară în cazurile în care aceasta constată neconformitatea cheltuielilor cu normele comunitare. Înainte de a se lua o decizie de refuzare a finanțării, se notifică în scris rezultatele verificărilor Comisiei și răspunsurile statelor membre implicate, după care cele două părți încearcă să ajungă la un acord cu privire la măsurile care trebuie luate. În cazul în care nu se ajunge la niciun acord, statele membre pot cere inițierea unei proceduri cu privire la medierea între pozițiile respective în decurs de 4 luni, iar rezultatul medierii se prezintă într-un raport înaintat spre examinare Comisiei, înainte de luarea unei eventuale decizii de refuz al finanțării. Comisia evaluează sumele care urmează să fie excluse, având în vedere natura și gravitatea încălcării, precum și pierderile financiare suferite de Comunitatea Europeană.

5 Articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 prevede:

„Un refuz de finanțare nu poate privi:

(a) cheltuielile [...] efectuate cu mai mult de 24 de luni înaintea notificării în scris a statelor membre de către Comisie asupra rezultatelor verificărilor respective;

(b) cheltuielile pentru o măsură sau acțiune [...], pentru care plata finală s-a efectuat cu mai mult de 24 de luni înaintea notificării în scris a statelor membre de către Comisie cu privire la rezultatele verificărilor respective.”

6 Articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 conține o dispoziție similară.

7 Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 729/70 privind procedura de închidere a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare (JO L 158, p. 6), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2245/1999 al Comisiei din 22 octombrie 1999 (JO L 273, p. 5, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1663/95”), prevede:

„Dacă, în urma unei anchete, Comisia consideră că respectivele cheltuieli nu au fost efectuate în conformitate cu normele comunitare, aceasta notifică statul membru în cauză cu privire la rezultatele controalelor sale și indică măsurile corective ce trebuie luate pentru a se asigura conformitatea pe viitor.

Comunicarea face trimitere la prezentul regulament. Statul membru răspunde în termen de două luni, iar Comisia își poate modifica poziția în consecință. În cazuri justificate, Comisia poate prelungi perioada acordată pentru răspuns.

După expirarea perioadei acordate pentru răspuns, Comisia invită statul membru la o discuție bilaterală și părțile încearcă să ajungă la o înțelegere privind măsurile ce urmează a fi luate și privind o evaluare a gravității încălcării și a pierderii financiare pentru Comunitate. În urma acestei discuții și la expirarea termenului limită fixat de către Comisie în urma discuției și după consultarea statelor membre pentru furnizarea unor informații suplimentare sau, atunci când statul membru nu acceptă invitația la o întrunire înainte de termenul limită stabilit de către Comisie, după ce termenul limită a expirat, Comisia comunică oficial concluziile sale statului membru, făcând trimitere la Decizia 94/442/CE a Comisiei. Fără a aduce atingere celui de al patrulea paragraf al prezentului alineat, această comunicare include o evaluare a posibilelor cheltuieli pe care Comisia intenționează să le excludă în baza articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul [...] nr. 729/70.

Statul membru informează Comisia cât se poate de repede despre măsurile corective adoptate pentru a se asigura conformitatea cu normele comunitare, precum și despre data intrării lor în vigoare. Comisia adoptă, după cum este cazul, una sau mai multe decizii în baza articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul [...] nr. 729/70 de excludere a cheltuielilor afectate de nerespectarea normelor comunitare până la data intrării în vigoare a măsurilor corective." [traducere neoficială]

Reglementarea privind ajutorul pentru producția de ulei de măsline

8 În ceea ce privește plata ajutorului pentru producția de ulei de măsline, articolul 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2261/84 al Consiliului din 17 iulie 1984 de adoptare a normelor generale privind acordarea ajutorului pentru producția de ulei de măsline și pentru organizațiile de producători (JO L 208, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1639/98 al Consiliului din 20 iulie 1998 (JO L 210, p. 38, denumit în continuare „Regulamentul nr. 2261/84"), prevede că fiecare cultivator de măsline poate primi plata unui avans din cuantumul ajutorului solicitat.

9 Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2366/98 al Comisiei din 30 octombrie 1998 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de ajutor la producție pentru uleiul de măsline pentru anii de comercializare 1998/1999, 1999/2000 și 2000/2001 (JO L 293, p. 50) prevede că statul plătește, în funcție de rezultatele obținute în urma controalelor efectuate, avansul menționat la articolul 12 din Regulamentul nr. 2261/84 începând cu 16 octombrie a fiecărui an de comercializare. Articolul 16 alineatul (2) prevede, în ceea ce privește plata finală, următoarele:

„Statul membru plătește, în funcție de rezultatele obținute în urma efectuării tuturor controalelor prevăzute în acest scop, suma restantă din ajutorul pentru producători în 24 de zile de la stabilirea de către Comisie a producției efective pentru anul de comercializare în cauză, precum și a cuantumului unitar al ajutorului pentru producție prevăzut la articolul 17a alineatul (2) din Regulamentul [...] nr. 2261/84."

Statutul Curții de Justiție al Uniunii Europene

10 Articolul 36 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 din acest statut, prevede că hotărârile se motivează și menționează numele judecătorilor care au deliberat.

Istoricul cauzei

11 Istoricul cauzei a fost prezentat de Tribunal, la punctele 37-43 din hotărârea atacată, astfel:

„37 La 20 decembrie 2007, Comisia a adoptat decizia [în litigiu, care a exclus de la finanțarea comunitară în special] anumite cheltuieli declarate de Regatul Spaniei în sectorul uleiului de măsline și al culturilor arabile.

38 Prezenta acțiune privește următoarele corecții financiare:

— o corecție forfetară de 5 % din cuantumul ajutorului pentru producția de ulei de măsline pentru anii de comercializare 1998/1999, 1999/2000 și 2000/2001, cu excluderea părții din această corecție referitoare la anul de comercializare 1999/2000 în Andaluzia, corecție care corespunde unui cuantum total de 113 517 396,10 euro;

— [...]

1. Cu privire la corecția financiară aplicată cheltuielilor din sectorul uleiului de măsline

39 În cadrul anchetelor cu numerele de referință HO/2002/01/ES și OT/2003/05/ES, Comisia a efectuat verificări în Spania în perioadele 11-15 februarie 2002 și, respectiv, 7-11 iulie 2003. Observațiile corespunzătoare ale Comisiei întemeiate pe articolul 8 din Regulamentul nr. 1663/95 au fost formulate în scrisoarea AGR 16844 din 11 iulie 2002 [(denumită în continuare «scrisoarea AGR 16844»)] și, respectiv, în scrisoarea AGR 8 316 din 23 martie 2004.

40 O reuniune bilaterală între Comisie și autoritățile spaniole referitoare la aceste două anchete a avut loc la 21 decembrie 2004. Comisia a notificat autorităților spaniole la 10 noiembrie 2005 procesul-verbal al acestei reuniuni, iar acestea au răspuns prin scrisorile din 13 și din 16 ianuarie 2006.

41 La 11 august 2006, Comisia a comunicat în mod oficial autorităților spaniole concluziile sale. Aceasta a propus o corecție forfetară de 5 % pentru fiecare dintre anii de comercializare vizați.

42 În urma avizului organului de conciliere din 15 martie 2007 și a informațiilor furnizate de autoritățile spaniole, Comisia a comunicat poziția sa finală, preluată la punctul 13.1.5 din Raportul de sinteză AGRI-63341-01-2007 din 3 septembrie 2007 privind rezultatele controalelor la închiderea conturilor FEOGA, secțiunea Garantare, în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70 și al articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999 [...].

43 În ceea ce privește efectuarea controalelor-cheie în sectorul uleiului de măsline, au fost menționate cu precădere următoarele insuficiențe care justificau aplicarea unei corecții financiare:

a) în ceea ce privește anii de comercializare 1998/1999 și 1999/2000:

— insuficienta monitorizare a controalelor Agenției pentru uleiul de măsline (denumită în continuare «AAO») la mori;

— fișiere informatizate și un registru al culturilor de măslini neoperaționale, care pun sub semnul îndoielii toate controalele întemeiate pe producții, compensate parțial de existența unui minim reglementat de controale la fața locului la nivel național.

b) în ceea ce privește anul de comercializare 2000/2001:

— lipsuri în cadrul controalelor efectuate la mori;

— în cele două comunități autonome care au utilizat o bază de date grafică, această bază conținea de asemenea numeroase erori legate de cadastru, iar calculul numărului de neconcordanțe s-a redus mult prin luarea în considerare a marjelor de toleranță tehnice. Calculul sancțiunilor pentru neconcordanțe nu a fost conform cu legislația;

— celelalte 11 comunități autonome prezentau deficiențe similare celor existente în anul de comercializare 1998/1999;

— în toate comunitățile autonome, controalele privind producțiile atipice au fost întemeiate pe o analiză extrem de sumară.”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

12 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 29 februarie 2008, Regatul Spaniei a introdus o acțiune având ca obiect anularea parțială a deciziei în litigiu în măsura în care privește anumite cheltuieli efectuate de acest stat membru în sectorul uleiului de măsline și al culturilor arabile.

13 În susținerea acestei acțiuni, Regatul Spaniei a invocat, în ceea ce privește corecția financiară aplicată cheltuielilor efectuate în sectorul uleiului de măsline, trei motive. Acestea se întemeiau pe o încălcare a articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95, pe o încălcare a articolelor 2 și 3 din Regulamentul nr. 729/70, precum și a articolului 2 din Regulamentul nr. 1258/1999 și, respectiv, pe o ignorare a termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/999. Pe de altă parte, acest stat membru a invocat alte patru motive în legătură cu corecția financiară aplicată ajutorului asociat suprafeței culturilor arabile.

14 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins toate aceste motive și acțiunea în totalitate.

15 În mod special, în ceea ce privește primul motiv invocat în cadrul corecției financiare aplicate cheltuielilor efectuate în sectorul uleiului de măsline și întemeiat pe o încălcare a articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95, Tribunalul a statuat, la punctele 63-66 din hotărârea atacată, după cum urmează:

„63 În speță, ținând seama de obiecțiile invocate în concret de Regatul Spaniei, trebuie, așadar, să se verifice dacă Comisia a identificat în mod suficient în comunicarea sa în sensul articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95, și anume în scrisoarea AGR 16844, rezultatele anchetei și, implicit, carențele care au stat, în definitiv, la baza corecției financiare în sectorul uleiului de măsline pentru anii de comercializare 1998/1999 și 1999/2000, care au făcut obiectul anchetei HO/2002/01/ES.

64 Părțile nu contestă că Comisia a întemeiat respectiva corecție financiară, pe de o parte, pe insuficienta monitorizare a controalelor AAO la mori și, pe de altă parte, pe caracterul neoperațional al fișierelor informatizate și al registrului culturilor de măslini.

65 În primul rând, în ceea ce privește obiecția întemeiată pe faptul că propunerile AAO au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole, aceasta nu a fost menționată întocmai, iar Comisia recunoaște acest lucru, în scrisoarea AGR 16844, care face referire doar la împrejurarea că, în general, munca depusă de această agenție a fost considerată satisfăcătoare de misiunea de anchetă. Astfel, după cum a subliniat Regatul Spaniei, singura aluzie la această agenție figurează la punctul 2.2, unde se arată că «[v]izitele la cele două mori au fost satisfăcătoare și au permis confirmarea muncii depuse de agenția de control AAO, prin urmare, nu au ocazionat nicio observație».

66 Această constatare, care se raportează doar la munca depusă de AAO, nu a împiedicat totuși Comisia să ajungă, după procedura de închidere a conturilor și ținând seama de informațiile și de cifrele furnizate de autoritățile spaniole, mai ales în perspectiva reuniunii bilaterale din 21 decembrie 2004, la concluzia că monitorizarea de către autoritățile spaniole a sancțiunilor propuse de această agenție era insuficientă. Dimpotrivă, satisfacția exprimată în legătură cu munca depusă de AAO este tocmai de natură să dezvăluie importanța care trebuie acordată monitorizării constatărilor făcute de aceasta, în conformitate cu dispozițiile articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2262/84.”

16 În plus, în ceea ce privește al treilea motiv invocat în cadrul corecției financiare aplicate cheltuielilor efectuate în sectorul uleiului de măsline și întemeiat pe o ignorare a termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999, Tribunalul a statuat, la punctele 118-123 din hotărârea atacată, următoarele:

„118 Articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 prevede că «[u]n refuz de finanțare nu poate privi [...] cheltuielile [...] efectuate cu mai mult de 24 de luni înaintea notificării în scris a statelor membre de către Comisie asupra rezultatelor verificărilor respective».

119 În speță, nu se contestă nici faptul că, în conformitate cu regulile care rezultă din jurisprudență [...], Comisia a notificat rezultatele verificărilor prin scrisoarea AGR 16844, comunicată în temeiul articolului 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95.

120 Pe de altă parte, este clar că, în ceea ce privește ancheta HO/2002/01/ES, această scrisoare a fost notificată Regatului Spaniei la 15 iulie 2002.

121 Prin urmare, este necesar doar să se stabilească care este data care trebuie avută în vedere la calculul termenului de 24 de luni (*dies ad quem*) prevăzut la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999, mai precis data care trebuie considerată data plății efective a ajutorului în litigiu.

122 În lipsa unei precizări în cadrul reglementării relevante, trebuie să se facă trimitere la jurisprudența în materie și, în particular, la doctrina care rezultă din Hotărârea Curții din 19 iunie 2003, Spania/Comisia (C-329/00, Rec., p. I-6103, punctul 43). Astfel, referitor la cheltuielile pentru un ajutor în sectorul bananelor, Curtea a statuat că data relevantă pentru aplicarea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70 (al cărui text corespunde, în esență, textului articolului 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999) este data la care se determină cuantumul final al ajutorului compensatoriu și la care se plătește suma restantă. Astfel, chiar dacă ar putea apărea în decizia de închidere a conturilor, sumele plătite în cursul anului precedent ar reprezenta doar plăți provizorii condiționate de constituirea unei garanții și nu ar fi, în consecință, relevante pentru a stabili data la care plata ajutorului a fost făcută, în vederea aplicării termenului de 24 de luni.

123 Or, la fel ca în cazul acordării ajutorului pentru sectorul bananelor, care a făcut obiectul hotărârii amintite, în speță rezultă din coroborarea articolului 12 din Regulamentul nr. 2261/84 cu articolul 16 din Regulamentul nr. 2366/98 că producătorii de ulei de măsline primesc un avans din ajutorul solicitat la începutul campaniei agricole. Suma restantă este plătită de statul membru după efectuarea controalelor prevăzute în acest scop și ținând seama de rezultatele acestor controale. În atari condiții, data plăților restante este cea care determină calcularea termenului de 24 de luni.”

Concluziile părților

17 Regatul Spaniei solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;

— anularea tuturor corecțiilor financiare prevăzute în decizia în litigiu privind ajutorul pentru producția de ulei de măsline;

— cu titlu subsidiar, anularea acestor corecții fie pentru că privesc cheltuieli pentru care avansurile au fost plătite înainte de 24 noiembrie 2002, fie pentru că privesc cheltuieli pentru care avansurile au fost plătite înainte de 15 iulie 2000 și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

18 Comisia solicită Curții:

— respingerea recursului și

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

19 În susținerea recursului, Regatul Spaniei invocă trei motive, întemeiate, primul, pe o încălcare a articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95, al doilea, pe o încălcare a articolelor 36 și 53 din Statutul Curții din cauza motivării insuficiente a hotărârii atacate și, respectiv, al treilea, întemeiat pe o ignorare a termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999. Acest al treilea motiv se subdivide în două aspecte, întemeiate, primul, pe o luare în considerare eronată a datei scrisorii AGR 16844 ca element de referință pentru calcularea acestui termen de 24 de luni și, respectiv, al doilea, pe o aplicare eronată în speță a doctrinei care rezultă din Hotărârea Curții Spania/Comisia, citată anterior.

Cu privire la primul motiv și la primul aspect al celui de al treilea motiv, întemeiate pe o încălcare a articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95, precum și pe o luare în considerare eronată a datei scrisorii AGR 16844 ca element de referință pentru calcularea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999

Argumentele părților

20 Prin intermediul primului motiv, Regatul Spaniei reproșează Tribunalului că, la punctele 63-66 din hotărârea atacată, a încălcat articolul 8 din Regulamentul nr. 1663/95 prin faptul că a permis Comisiei să introducă, după procedura de închidere a conturilor, un motiv nou, întemeiat pe faptul că propunerile AAO erau insuficient monitorizate de autoritățile spaniole, motiv care a stat, în definitiv, la baza corecției financiare efectuate în sectorul uleiului de măsline pentru anii de comercializare 1998/1999 și 1999/2000, deși acest motiv nu fusese menționat întocmai în comunicarea Comisiei în sensul acestei dispoziții, după cum a recunoscut chiar Tribunalul la punctul 65 din această hotărâre.

21 Tribunalul ar fi încălcat, așadar, garanțiile prevăzute de dispoziția amintită în favoarea statelor membre, astfel cum ar rezulta din jurisprudența Curții potrivit căreia comunicarea scrisă în sensul articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95 trebuie să dea guvernului în cauză posibilitatea de a cunoaște perfect rezervele Comisiei și corecțiile care vor fi probabil reținute în legătură cu sectorul în discuție, astfel încât să poată îndeplini funcția de avertizare care îi este conferită tocmai de această dispoziție.

22 Comisia respinge această argumentație a Regatului Spaniei și susține că acest prim motiv este lipsit de temei. Ea precizează că Tribunalul face în hotărârea atacată o interpretare logică și teleologică a ceea ce trebuie să conțină prima comunicare în sensul articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95.

23 Prin intermediul primului aspect al celui de al treilea motiv, Regatul Spaniei reproșează Tribunalului că a încălcat articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 prin faptul că nu a anulat decizia în litigiu în măsura în care privește plățile efectuate înainte de 24 noiembrie 2002, adică plățile efectuate în afara termenului de 24 de luni prevăzut la aceste dispoziții.

24 Acest stat membru susține că, întrucât Tribunalul a recunoscut, la punctul 65 din hotărârea atacată, că motivul corecției financiare întemeiat pe faptul că propunerile AAO au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole nu a fost menționat în scrisoarea AGR 16844, dar a admis, la punctul 66 din

aceeași hotărâre, că nu a existat un viciu de procedură deoarece toate motivele corecției financiare figurau în scrisoarea Comisiei din 24 noiembrie 2004 formulată în vederea unei reuniuni bilaterale, ar fi trebuit să se pronunțe în sensul că respectivul termen de 24 de luni trebuia să fie calculat începând cu această dată și, prin urmare, ar fi trebuit să anuleze decizia amintită. Astfel, termenul ar trebui calculat în funcție de data comunicării Comisiei care menționează noi motive ale corecției financiare, nepreluate într-o comunicare anterioară, pentru a permite guvernului în cauză să ia cunoștință perfect de rezervele Comisiei, astfel cum ar impune, potrivit jurisprudenței, articolul 8 din Regulamentul nr. 1663/95.

25 La rândul său, Comisia respinge această argumentație a Regatului Spaniei și susține că primul aspect al celui de al treilea motiv este de asemenea lipsit de temei. Aceasta consideră că scrisoarea AGR 16844 îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 8 din Regulamentul nr. 1663/95 și, prin urmare, toate cheltuielile pentru care plata sumei restante a fost efectuată în termenul de 24 de luni care a precedat notificarea acestei scrisori, mai precis după 15 iulie 2000, puteau face obiectul corecției financiare contestate.

Aprecierea Curții

26 În temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95, dacă, în urma unei anchete, Comisia consideră că respectivele cheltuieli nu au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii, aceasta comunică statului membru în cauză rezultatele controalelor sale și indică măsurile corective ce trebuie luate pentru a se asigura conformitatea pe viitor.

27 Conform jurisprudenței Curții, „comunicarea scrisă” în sensul acestei dispoziții trebuie să dea guvernului în cauză posibilitatea de a cunoaște perfect rezervele Comisiei, astfel încât să poată îndeplini funcția de avertizare care îi este conferită de această dispoziție (a se vedea Hotărârea din 24 ianuarie 2002, Finlanda/Comisia, C-170/00, Rec., p. I-1007, punctul 34, și Hotărârea din 7 octombrie 2004, Spania/Comisia, C-153/01, Rec., p. I-9009, punctul 93).

28 Rezultă că articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95 impune ca neregula reproșată statului membru în cauză să figureze suficient de clar în comunicarea scrisă prevăzută la primul paragraf din această dispoziție, astfel încât statul respectiv să o cunoască perfect. Prin urmare, o comunicare care nu îndeplinește această condiție nu poate fi calificată drept comunicare scrisă în sensul aceleiași dispoziții.

29 În plus, ignorarea condiției menționate prevăzute la articolul 8 alineatul (1) lipsește de conținut garanția procedurală acordată statelor membre de articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și de articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999, care limitează în timp cheltuielile pentru care se poate refuza finanțarea prin FEOGA (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 13 iunie 2002, Luxemburg/Comisia, C-158/00, Rec., p. I-5373, punctul 24, și Hotărârea din 24 februarie 2005, Grecia/Comisia, C-300/02, Rec., p. I-1341, punctul 70).

30 Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95 trebuie, așadar, interpretat în coroborare cu articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și cu articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999, potrivit cărora Comisia nu poate exclude cheltuielile care au fost efectuate cu mai mult de 24 de luni înaintea notificării în scris a statului membru în cauză cu privire la rezultatele controalelor. Rezultă că comunicarea scrisă prevăzută la primul paragraf al respectivului articol 8 alineatul (1) are rolul de a avertiza asupra faptului că pot fi excluse de la finanțarea prin FEOGA cheltuielile efectuate pe parcursul a 24 de luni care precedă notificarea acestei comunicări și, prin urmare, aceasta constituie elementul de referință pentru calcularea termenului de 24 de luni prevăzut.

31 În consecință, pentru a îndeplini funcția de avertizare, cu precădere în lumina articolului 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și a articolului 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999, comunicarea menționată la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95 trebuie de la bun început să identifice suficient de precis toate neregulile reproșate statului membru în cauză care au stat, în definitiv, la baza corecției financiare efectuate. Numai o astfel de comunicare este în măsură să garanteze o cunoaștere perfectă a rezervelor Comisiei în sensul jurisprudenței Curții citate la punctul 27 din prezenta hotărâre și poate constitui elementul de referință pentru calcularea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999.

32 În speță, în ceea ce privește corecția financiară în sectorul uleiului de măsline operată în decizia în litigiu, Tribunalul a statuat, la punctul 65 din hotărârea atacată, că obiecția întemeiată pe faptul că propunerile AAO au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole nu a fost menționată întocmai în scrisoarea AGR 16844. Astfel, potrivit constatărilor Tribunalului, această scrisoare a făcut doar referire la împrejurarea că, în general, munca depusă de această agenție a fost considerată satisfăcătoare de către misiunea de anchetă.

33 În plus, în ceea ce privește obiecția menționată, la punctele 119 și 120 din hotărârea atacată, Tribunalul a calificat scrisoarea AGR 16844 drept comunicare în sensul articolului 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95, a cărei notificare către Regatul Spaniei la 15 iulie 2002 a constituit elementul de referință pentru calcularea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999.

34 Statuând în acest mod, Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95, precum și articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70, și articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999. Astfel, după cum s-a arătat la punctul 31 din prezenta hotărâre, numai o comunicare care identifică suficient de precis toate neregulile reproșate statului membru în cauză poate fi calificată drept comunicare în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95, care constituie elementul de referință pentru calcularea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999. Or, potrivit constatărilor de fapt efectuate de Tribunal, scrisoarea AGR 16844 nu satisfăcea aceste exigențe în ceea ce privește obiecția menționată la punctul 32 din prezenta hotărâre.

35 În consecință, primul motiv și primul aspect al celui de al treilea motiv de recurs trebuie admise.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 36 și 53 din Statutul Curții din cauza unei motivări insuficiente a hotărârii atacate

Argumentele părților

36 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Regatul Spaniei reproșează Tribunalului că a motivat insuficient hotărârea atacată, încălcând articolele 36 și 53 din Statutul Curții. Astfel, după ce a respins argumentele acestui stat membru întemeiate pe nulitatea tuturor corecțiilor financiare, Tribunalul ar fi trebuit să examineze problema datei care trebuie luată în considerare drept element de referință pentru calcularea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 și să răspundă, așadar, argumentelor subsidiare invocate în această privință de statul membru respectiv la audierea pledoariilor desfășurată în fața sa. Or, hotărârea respectivă nu ar aborda deloc nici această problemă și, prin urmare, nici aceste argumente, astfel încât omisiunea ar trebui să atragă după sine anularea hotărârii.

37 Comisia contestă această argumentație formulată de Regatul Spaniei și susține că acest al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat. Comisia arată că Tribunalul a răspuns implicit, la punctul 66 din hotărârea atacată, argumentelor subsidiare menționate.

Aprecierea Curții

38 Având în vedere răspunsul la primul motiv, precum și la primul aspect al celui de al treilea motiv de recurs, nu este necesar să se mai examineze al doilea motiv de recurs.

39 Astfel, deși acest motiv ar trebui primit, nu este mai puțin adevărat că Tribunalul a ignorat, după cum rezultă din acest răspuns, termenul de termenul de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 și, prin urmare, a săvârșit în mod obligatoriu o eroare în legătură cu data care ar trebui luată în considerare drept element de referință pentru calcularea acestui termen, astfel încât este irelevant dacă Tribunalul a abordat sau nu a abordat problema acestei dăți în motivarea hotărârii atacate.

40 În consecință, acest al doilea motiv trebuie înlăturat.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată în speță a doctrinei care rezultă din Hotărârea din 19 iunie 2003, Spania/Comisia, citată anterior

Argumentele părților

41 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, Regatul Spaniei reproșează Tribunalului că a săvârșit, la punctul 122 din hotărârea atacată, o eroare de drept prin faptul că a aplicat în mod greșit în speță raționamentul urmat de Curte în Hotărârea din 19 iunie 2003, Spania/Comisia, citată anterior, pentru a ajunge la concluzia potrivit căreia corecția financiară contestată putea viza toate cheltuielile pentru care plata sumei restante a fost efectuată în termenul de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999, indiferent dacă plata avansurilor fusese efectuată în afara acestui termen.

42 Regatul Spaniei susține că acest raționament al Curții privește ajutoarele pentru comercializarea bananelor și că, din moment ce respectivele ajutoare sunt, în esență, diferite de cele pentru producția de ulei de măsline, nu este aplicabil în cazul celor din urmă. Acest stat membru arată că raționamentul respectiv se întemeiază pe ideea că, în ceea ce privește o cheltuială privind un ajutor în sectorul bananelor, sumele plătite reprezintă doar plăți provizorii condiționate de constituirea unei garanții, astfel încât nu prezintă relevanță în stabilirea datei la care cheltuiala menționată este efectuată, în vederea aplicării acestui termen de 24 de luni, în timp ce situația în sectorul uleiului de măsline ar fi diferită, dat fiind că, în cazul acestuia din urmă, avansurile reprezintă doar avansuri a căror plată nu trebuie în niciun caz precedată de constituirea unei garanții.

43 Comisia contestă această argumentație a Regatului Spaniei și susține că al doilea aspect al celui de al treilea motiv de recurs trebuie de asemenea înlăturat. Aceasta precizează că Tribunalul nu a indicat niciunde în hotărârea atacată că sectorul bananelor și cel al uleiului de măsline sunt pe deplin comparabile, acesta subliniind doar că, potrivit Hotărârii din 19 iunie 2003, Spania/Comisia, citată anterior, data determinantă pentru aplicarea termenului de 24 de luni trebuie să fie data la care se stabilește cuantumul final al ajutorului compensatoriu și la care se plătește suma restantă. Pe de altă parte, Comisia arată că este dificil să se admită că plata sumei restante depinde doar de stabilirea cuantumului unitar al ajutorului, în timp ce reglementarea aplicabilă, cu precădere articolul 16 din Regulamentul nr. 2366/98, prevede în mod explicit că plata sumei restante trebuie efectuată în funcție de rezultatele obținute în urma efectuării tuturor controalelor prevăzute în acest scop, astfel cum a statuat Tribunalul la punctul 123 din hotărârea atacată.

Aprecierea Curții

44 Prezentul motiv privește problema dacă Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 122 și 123 din hotărârea atacată prin faptul că a indicat data plății sumei restante, iar nu cea a plății avansului, drept data la care cheltuielile au fost efectuate în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și al articolului 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999.

45 Trebuie amintit că Curtea a statuat, la punctele 41-43 din Hotărârea din 19 iunie 2003, Spania/Comisia, citată anterior, că data determinantă pentru a aprecia dacă o cheltuială a fost efectuată în termenul de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 este data la care se stabilește cuantumul final al ajutorului compensatoriu și la care se plătește suma restantă de către statul membru în cauză.

46 La fel ca în cazul acordării ajutorului pentru sectorul bananelor, care a făcut obiectul hotărârii amintite, rezultă din coroborarea articolului 12 din Regulamentul nr. 2261/84 cu articolul 16 din Regulamentul nr. 2366/98 că și producătorii de ulei de măsline primesc un avans din cuantumul ajutorului solicitat la începutul fiecărei campanii agricole. Dar, spre deosebire de ceea ce se prevede referitor la sectorul bananelor, acești producători nu trebuie să constituie o garanție privind o eventuală obligație de restituire în ipoteza în care cuantumul final al ajutorului ar fi mai mic decât cel al avansului plătit. Cu toate acestea, în temeiul acestor dispoziții și astfel cum a subliniat Tribunalul la punctul 123 din hotărârea atacată, statul membru în cauză plătește producătorilor suma restantă din ajutor doar în funcție de rezultatele obținute în urma efectuării tuturor controalelor prevăzute în acest scop. Cuantumul final al ajutorului datorat nu este, în consecință, cunoscut înainte de plata acestei sume restante.

47 În aceste condiții, nu se poate reproșa Tribunalului că a aplicat, la punctele 122 și 123 din hotărârea atacată, doctrina întemeiată pe Hotărârea din 19 iunie 2003, Spania/Comisia, citată anterior, și a statuat că plata sumei restante determină data la care cheltuiala este efectuată în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și al articolului 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999. Astfel, obligația statului membru în cauză și creanța corelativă a producătorului sunt stabilite în mod definitiv tocmai la această dată. În această privință, faptul că plata avansului din cuantumul ajutorului solicitat nu este condiționată de constituirea unei garanții nu afectează natura provizorie a acestei plăți.

48 Acest al doilea aspect al celui de al treilea motiv de recurs trebuie, în consecință, respins ca nefondat.

49 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că hotărârea atacată trebuie anulată în măsura în care prin calificarea scrisorii AGR 16844 drept comunicare în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95 s-a reținut data notificării acestei scrisori drept element de referință pentru calcularea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999, în vederea corecției financiare care a fost operată în decizia în litigiu în sectorul uleiului de măsline din cauză că propunerile AAO făcute în urma controalelor efectuate la mori au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

50 Potrivit articolului 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aceasta poate, în cazul în care anulează decizia Tribunalului, să soluționeze ea însăși litigiul atunci când acesta este în stare de judecată. Se impune constatarea faptului că acesta este cazul în speță.

51 În ceea ce privește cererea formulată de Regatul Spaniei la Tribunal, prin care a solicitat anularea parțială a deciziei în litigiu și întemeiată, în ceea ce privește corecția financiară aplicată cheltuielilor efectuate de acest stat membru în sectorul uleiului de măsline, pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95, precum și pe o ignorare a termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/999, aceasta trebuie primită, având în vedere considerațiile de la punctele 26-34 din prezenta hotărâre.

52 În mod special, rezultă din cuprinsul acestor puncte că comunicarea menționată la articolul 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95 trebuie de la bun început să identifice suficient de precis toate neregulile reproșate statului membru în cauză care au stat, în definitiv, la baza corecției financiare efectuate.

53 În speță, ținând seama de obiecțiile invocate în concret de Regatul Spaniei la Tribunal, trebuie să se verifice dacă Comisia a identificat în mod suficient în comunicarea sa în sensul acestui articol 8 alineatul (1), și anume în scrisoarea AGR 16844, rezultatele anchetei și, implicit, carențele care au stat, în definitiv, la baza corecției financiare aplicate cheltuielilor efectuate în sectorul uleiului de măsline pentru anii de comercializare 1998/1999 și 1999/2000, care au făcut obiectul anchetei HO/2002/01/ES.

54 Astfel cum a subliniat Tribunalul la punctul 64 din hotărârea atacată, părțile nu contestă faptul că respectiva corecție financiară a fost întemeiată de Comisie în special pe „insuficienta monitorizare a controalelor AAO la mori”.

55 În ceea ce privește obiecția întemeiată pe faptul că propunerile AAO au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole, Tribunalul indică, la punctul 65 din această hotărâre, că nu a fost menționată întocmai, astfel cum recunoaște și Comisia, în scrisoarea AGR 16844, care face doar referire la împrejurarea că, în general, munca depusă de această agenție a fost considerată satisfăcătoare de către misiunea de anchetă.

56 În consecință, această scrisoare nu poate constitui o comunicare în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95, din moment ce nu a identificat suficient de precis neregula întemeiată în speță pe faptul că propunerile AAO făcute după controalele efectuate la mori au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole, neregulă care a stat, în definitiv, la baza deciziei în litigiu.

57 În plus, trebuie arătat că scrisoarea Comisiei din 24 noiembrie 2004 de convocare a reuniunii bilaterale din 21 decembrie 2004 indică pentru prima dată în mod expres această neregulă. Scrisoarea constituie, în consecință, prima comunicare a Comisiei care este, în speță, conformă cu exigențele acestei dispoziții.

58 Prin urmare, conform articolului 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 și articolului 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/999, termenul de 24 de luni prevăzut la aceste dispoziții trebuie calculat de la data notificării scrisorii sus-menționate.

59 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că decizia în litigiu trebuie anulată în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară cheltuielile efectuate de Regatul Spaniei în sectorul uleiului de măsline în afara termenului de 24 de luni care a precedat data la care a fost notificată scrisoarea Comisiei din 24 noiembrie 2004 de convocare a reuniunii bilaterale din 21 decembrie 2004, deoarece aceste cheltuieli sunt vizate de corecția aplicată din cauză că propunerile AAO făcute în urma controalelor efectuate la mori au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole.

Cu privire la cheltuielile de judecată

60 Articolul 122 primul paragraf din Regulamentul de procedură al Curții prevede că, atunci când recursul nu este fondat sau când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.

61 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, articolul 69 alineatul (3) primul paragraf din acest regulament prevede că, dacă părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere sau pentru motive excepționale, Curtea poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

62 Întrucât atât Regatul Spaniei, cât și Comisia au căzut parțial în pretenții cu privire la anumite capete de cerere în cadrul recursului și al acțiunii în primă instanță, urmează să se decidă că fiecare dintre acestea suportă propriile cheltuieli de judecată, legate atât de acțiunea în primă instanță, cât și de prezentul recurs.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 12 noiembrie 2010, Spania/Comisia (T-113/08), în măsura în care prin calificarea scrisorii AGR 16844 a Comisiei din 11 iulie 2002 drept comunicare în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 privind procedura de închidere a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2245/1999 al Comisiei din 22 octombrie 1999, s-a reținut data notificării acestei scrisori drept element de referință pentru calcularea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1287/95 al Consiliului din 22 mai 1995, și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune, în vederea corecției financiare care a fost operată în Decizia 2008/68/CE a Comisiei din 20 decembrie 2007 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, în sectorul uleiului de măsline din cauză că propunerile Agenției pentru uleiul de măsline făcute în urma controalelor efectuate la mori au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole.

2) Anulează Decizia 2008/68 în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară cheltuielile efectuate de Regatul Spaniei în sectorul uleiului de măsline în afara termenului de 24 de luni care a precedat data la care a fost notificată scrisoarea Comisiei din 24 noiembrie 2004 de convocare a reuniunii bilaterale din 21 decembrie 2004, deoarece aceste cheltuieli sunt vizate de corecția aplicată din cauză că propunerile Agenției pentru uleiul de măsline făcute în urma controalelor efectuate la mori au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole.

3) Regatul Spaniei și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată, efectuate atât în acțiunea în primă instanță, cât și în prezentul recurs.

Semnături